

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 37

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”.

Epistolele nefrancate se refușă — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Nr. 4987 Scol.

CONCURS.

Cu începutul anului școlar 1892/3 sunt de a se conferi din fondurile archidieceșane următoarele stipendii:

1. Un stipendiu de 60 fl. din fundațiunea „Francisc Iosif”, pentru studenți de ori ce categorie; și

2. Un stipendiu de 50 fl. din fundațiunea „Peiovici”, pentru un student la școlile medii, cari ambe stipendii au devenit vacante prin nelegitimarea progresului în studii din partea stipendistilor Lazar Tritean și Petru Moldovan.

Aspiranții la aceste stipendii au să-și asternă suplicile la consistoriul archidieceșan până la 31 August st. v. accludând documentele următoare:

a) atestat dela oficiul parochial din comuna, la care aparțin despre aceea, că sunt români greco-orientali;

b) testimoniu solastic despre pogresul făcut în studii în anul din urmă, respective testimoniu de maturitate;

c) atestatul medical, că sunt trupeșce sănătoși;

d) atestat dela primăria comunală despre pozițiunea socială a părinților sei și despre starea lor materială, și

e) eventual alte atestate recomandătoare.

Suplicanții au a numi în suplicile lor institutul de învățământ, la care voiesc a și face studiile.

Sibiu; din ședința senatului școlar, ținută la 25 Iuliu, 1892.

Consistoriul archidieceșan.

Sibiu, 7 August, 1892.

Cu ocașiunea publicării intrevorbirilor unui jurnalist dela diariul „Budapesti Hirnap” cu mai mulți bărbați politici români, în ochii nostri a făcut adencă impresiune o mărturisire a domnului Georgiu Barițiu, care ar trebui să fie urmată de toți acei români, cari ca și domnul Georgiu Barițiu poartă la inimă binele poporului nostru. A mărturisit adecă domnul G. Barițiu în înțelepciunea sa și în modestia sa lipsită de ori ce făfărie, că dsa numai face politică activă, adecă nu mai ia parte la acțiunile politice ale românilor, ca să nu pericliteze existența instituțiunei, a cărei president este.

A făcut adencă impresiune acastă enunțaiune asupra noastră atunci, când o am cetit, și cu deosebire impresiunea s’a potențat în inima noastră, când am cetit răspunsul ministrului president în ședința

dela 15 Iuliu a. c. în obiectul cestiunei cu ducerea memorandumului român la Viena, și inscenarea demonstrațiunilor sub firma și conducerea antisemiților. Ministrul president contele Szapáry a făcut în răspunsul seu amintire de legea comercială dela noi, care în liberalitatea sa lasă teren de acțiune institutelor de bani fără de nici o restricțiune, și a făcut să transpire, că el ca ministru încă nu se îngădesce de agitațiunea pornită contra institutelor noastre de bani.

Póte, că noi vedem lucrurile în adevărata lor coloré, și nu ne ascundem ingrigirile noastre sub rolul de conducători politici; se póte că noi în adevăr simțim poricrul, întocmai după cum l’a accentuat domnul G. Barițiu. Una e pozitiv: noi facem politică cu inima noastră de români, și ținem mult să fim considerați între ómenii, cari nu se sfiesc a și spune convingerile.

Am cetit și de și în diarele unguresci, că institutelor noastre, fie ele de bani, fie culturale, fie bisericesci-scolare, fie economice-sociale, tóte sunt tacate de cuiburi naționale, periculóse intereselor statului, după cum adecă își închipuiesc diarele unguresci ideea de stat, și acele speciale interese de stat, căci de stipulat până acuma încă nu le-am vădut nicăiri stipulate.

Și nu a fost și, în care să nu cugetăm la enunțaiunile d-lui Barițiu, nu a fost și, în care să nu dicem: óre pentru ce nu pot avea înțelepciunea și abnegațiunea domnului Barițiu toți aceia, cari stând în fruntea vre unui institut românesc, prin diletantismul lor politic ușor pot periclitiza existența acelu institut.

O am făcut acésta, când am vădut între români cu demonstrațiunea pe directorul institutului de bani din Turda, pe cel al celui din Dees, al celui din Șimleu, al celui din Arad, al celui din Cluș, al celui din Reghin, al celui din Blaș etc. etc., o am făcut, când am vădut atacate și de și acele institutute, atacate cu vehemența de presă din statul nostru, cu timbrul de cuiburi politice.

Și ne-a cuprins adencă măchnire, când am cetit enunțaiunile ministrului president cu privire la legea comercială și măchnirea noastră póte că e îndreptățită.

Nu ne prinde nici o mirare acuma, vădend, că o gazetă ungurască din incidentul unui nou institut de bani înființat de curend în țera Oltului cere espres revisuirea legii comerciale.

Nu toți ómenii au însă înțelepciunea și abnegațiunea domnului Barițiu. Dl Barițiu în înțelepciunea sa scutesce interesele unui institut românesc. Politicii nostri cei modesti, marii nostri politici prin

acțiunile lor pun în pericol institutelor românesci, în fruntea cărora stau din grația poporului.

Da! da! Tot omul judecă cu capul seu, și lucră după inima sa.

Revista politică.

Scirile din Constantinopol, vorbesc despre o audență pe care dl Stambulov, ministrul Bulgariei a avut-o la sultanul.

Decursul audenței e povestit în chipul următoriu:

Dl Stambulov a asistat la ceremonia selamlicului; apoi a fost primit la patru óre în audiență privată decătră sultanul în fața agentului Bulgariei.

Audiența a ținut o jumătate de cés; ea a fost întipărită de o mare cordialitate.

Sultanul a felicitat pe dl Stambulov pentru administrațiunea și direcțiunea afacerilor Bulgariei; a declarat, că se interesează de principat și voiesc să-l recunoscă, când va veni momentul.

Dl Stambulov a mulțămît, a asigurat pe sultanul, că va lucra după poveștile M. Sale, căci poporul bulgar e convins, că interesele sale sunt strêns legate cu ale Turciei.

El lasă sultanului grija de a decide asupra cestiunei recunoscerei prințului, pe care poporul îl iubesc și care este perfect sub tóte raporturile.

Sultanul a urât poporului bulgar să iubească tot deuna pe prinț.

La sfârșitul audienței, sultanul a remis d-lui Stambulov o tabacheră împobobită cu briliante, zicându-i, că încurend va veni momentul, când îi va pune cu propria sa mână la butonieră una dintre cele mai înalte distincțiuni ale sale.

Se dă o mare însemnătate politică primirei dlui Stambuloff de cătră sultan.

Eșind dela audiență dl Stambulov a vizitat pe ecsarchul bulgar. Din ordinul sultanului, marele vizir a dat un prând în onórea primului ministru bulgar, cu care s’a întreținut mult timp.

Dl. Stambulov a plecat apoi la Sofia cu tren special.

Cu data de Duminecă, se mai anunță din Sofia următoarele:

„Agenția Balcanică” află din Constantinopol, că ambasadorul Franciei, după rugămintealea colegului seu al Rusiei, s’ar fi dus la palat îndată ce a aflat, că dl Stambulov va fi primit de sultan și că ar fi întrebuințat tótă presiunea diplomatică spre a împiedeca acésta audiență. Totuși sultanul a primit pe dl Stambulov îndată după plecarea ambasadorului.

FOIȚA.

Povestea moșului.

(Incheere.)

— „Me Georgiță! și „tatăl-nostru” apoi te culcă — și se tata copilului.

Atunci răsfățatul copil se scólă în picioare și începe cu lene:

„Tatăl-nostru, care esci în ceriu, — cheți mătă — „sfîntescă-se numele tēu — hm. . . mi sete” — și așa mai departe, apoi când își făcu semnul crucei — Dómnne ertă-ne — limpede numai o încurcat și astfelu ispăsit, s’o trântit ca un butuc pe ascernut, érá părinții m’am mirat, nu i-au dis nimic, ei erau mulțămîți cu acestea. Eu însă neputend suferi acéstă nelegiuire ce îndeplineau acești ómeni, am întreat, că: „merge copilul la scólă”?

— Merge, — răspunse tatăl-seu, — dar avem un fărțăgău de dascăl. . . de-l mănșe mă-sa. . . și-l tot ciocărtește pe copil — i l pune în genunchi. . .

— „Și me țutură lighióna”, intrerupse hoțul de copil.

. . . Sêracul de el, — apoi așa mi milă să l las de bajocură, copilul tatii. . . de-o dă ’n băț carte sciu că nò să-l fac popă. — De altminteri Georgiță

e isteț ar învăța potop, ba chiar i-mi place când e dea bunele — apoi vine dela scólă cu cartea, și ’mi arată, de unde și până unde ia dat lecție ca să-o scie până în ceea și, — socotesce, — el o scie cât pe ci de pe acum. . . o scie mai iute ca gendul, și mie i mi răde inima când vîd, cum fuge cu degetul preste slove, da cum ciotrică din gură atâtea vorbe întortocate una preste alta, că eu drept să și spun abia cunosc negru pe alb din carte. . . necum se pot ceti ca Georgiță al meu.”

Aci apoi văduiu dnrêrôsa rătăcire, dar nu diseiu nimic mai mult, căci me îneca mânia, tótă draga de nopte n’am putut dormi ca și cum ași fi fost pe foc.

— „O Dómnne! dapoi auđi unchêșule, că dór nu-mai eri am pățit-o și eu, o vi’nt copilul dela scólă și până se gate femeia prândul, i-am dis se învețe nițel lecția, — și-ai găsit-o!”, — trântiră cinstita carte jos, că nu l’o făcut aceea pe el, și haid în uliță să se jöce cu alți copii, cari nu merg la scólă, și cu ulicarii cei vestiți, eu, să-nțelege l’am luat de urechi pe sburdalnicul drăculeț, i-am dat o palmuță cugețând că astfelu o scot la cale, dar ce-am pățit? . . . unde n’a început a țipa cel copil, drăguț-Dómnne ca din gura smeului, mai balamite decum ar fi ars pe foc, și raita la mamă-sa în brață, — apoi iote mei iote, — unde nu mi-ți începe și ea, cu o gură ca para focului: „Vreai să nimurugesci copilul! nu ții

milă de el, mei nu veđi că-i mic sêracul! . . . taci dragul mamei taci. . . bātu-tular-fi Dumneđu, că tot așa face! — Acum ce și-o făcut el? de ce dai? esci mai rău ca un mașter, — apoi începe și ea a plânge pă-i ce să-i faci? aș fi luat-o de plêtă, dar apoi tot satul era în picioare, că eu o omor, și că. . . éc’asa. . . vai de capul nostru, suntem prăpădiți cu toții și nu scim de unde ne vine blêștămul ista!”

— „De acolo vine dragii mei, că, femeia întâiu trebuie învățată, și dedată a-și conduce rolul seu în cercul căsnicie, mai nainte de ce ar fi ajuns să fie mamă, ca astfelu să pricépă, să scie și ea tóte, și dacă Dumneđu te-au bătut cu o nevestă îndărătnică, silește-te diua-nóptea, ai arêta, din fir în pîr pericóul în care cădeți, dacă nu veđi face așa și așa, căci Dumneđu ajută dacă te ajuti și tu, ér a accepta așa numai haid, . . . na lupe óia d’a gata? . . . suflă în foc să éșă fum. . .

Economia cu bună chivernisélă, cresce indoită și întreită, pecând dacă nu bagi în sēmă nici cel mai fript cruceriu? . . . rămăi ce n’ai fost, și apoi să auđim de bine pela noi. . . Chiar tata fie ertat i-mi dise odată, și nu-l uit cât trăsese:

„Băete! légă-ți filerul în trei ațe, și numai atunci îl dă din mână, când vei socoti că l’ai plătit cu „grigea; femeia se nu o alegi, ci so culegi; nu fi „lacom la frumșete, nici prea, prea la blândete; „copilul nu l iubi nici odată, de dragul lunei pe

La plecarea dl Stambulov a fost reconduc cu o escortă militară până la gară, unde secretariul sultanului a venit ca să-i ureze călătorie bună din partea Maiestății sale.

La toate stățiile drumurilor de fer, pe teritoriul otoman, i-s-au făcut onorurile militare.

La Adrianopol, secretariul general al Vilaietului, cu suita sa a venit să salute pe dl Stambulov.

Ministrul președinte a sosit dimineața la Sofia. A fost primit de prințul și a luat parte la prânzul de gală care se dă la curte cu ocazia aniversării urcării pe tron a prințului Ferdinand.

Acțiunea armată a republicii franceze, în privirea regelui Behanzin al Dahomeiului a început. Colonelul Dodds, trimis de la Paris cu cele mai întinse puteri la Dahomey, a pus să se bombardeze de pe apă tot ținutul despotului negru, care se împetresce influenței franceze, și în același timp pune să se respingă trupele lui Behanzin și pe uscat, de barcând câteva detașamente de soldați. Este dar un război colonial în tota puterea cuvântului, în care Franța se vede încurcată.

Negreșit, nu poate încăpea îndoială, că regele Dahomeiului va fi învins. Întrebarea e numai cu ce preț se va întâmpla acesta?

Diarele nepreocupate în această cestiune constată, că deși puterea maritimă a Franței în apele Dahomeiului e însemnată, și Behanzin dispune pe uscat de o armată tare numărând și foarte bine armată. Afară de acestea acest rege e un adversar dâr și cutezătoriu, care cu greu se va supune înainte de a fi opus o rezistență din cele mai hotărâte.

Nu se poate dar prevedea, decât nu cumva Dahomeiul va putea să vină până în cele din urmă un Tonkin african. În tot cazul Franța riscă de a se încurca într-o întreprindere, care ar putea să o coste multe jertfe în bani și în sânge.

Pe de altă parte însă trebuie să se recunoască și că, în adevăr Franța n'ar pute să facă altfel; o pedepsire esemplară alui Behanzin era necesară, numai fiind că se purta preste măsură de obrăznicie cu Franța, ci poate mai ales, pentru că republica nu putea să primască provocările îndrăznețe ale Dahomeiului fără să se periclitaze întreaga poziție în Africa.

Acum câteva luni deja se discutase la Paris ideea, dacă n'ar fi fost mai bine a se părăsi cu totul poziția în Dahomei, mai ales că ea, în sine nu e de loc vrednică să se facă jertfe mai însemnate pentru menținerea ei. Dar ideea de a se evacua Dahomeiul și a da drumul lui Behanzin a fost părăsită tocmai pentru că era temerea unei reacțiuni fatale a acestui pas asupra situației în Africa republicii.

Acum lupta a izbucnit între Dahomei și soldații francezi și întrebarea numai este acumă decât dacă aceștia vor isbuti să frângă degrabă rezistența pe care o întinpină. Dacă da, atunci aventura dahomeiană nu va mai avea alte urmări; dacă nu, urmarea va fi negreșit, că vor izbucni în camere ostilități atât de acute în privirea ministeriului Loubet, încât prea ușor se va ajunge la o nouă criză ministerială.

Dela succesul armelor colonelului Dodds în Dahomei atârână așa dar cu mult mai mult continuarea sau înfrângerea puterii regelui Behanzin în Africa; se poate întâmpla și cazul ca ultima peripecie a dramei începute cu bombardarea dela Koton să se termine cu căderea ministeriului Loubet.

După informațiile din urmă, armata franceză a eșit biruitoare.

„față ci iubesc-l părintește... mai cu chielm...
„Dumneșu pedepsește pe care l iubesc; i-a
„esemplu dela prost, și vei fi cu minte; dacă vrei
„să aibi ce-ți trebuie, fii mulțumit cu ce ai, și
„vei avea și mai mult; orbul cată fericirea pipă-
„ind, ér tu fugi de ea rîdînd; când esci datoriu
„în două locuri, esci vîndut de trei ori; dar când
„te dore capul nu lua păharul; dacă popa nu
„vine la tine, mergi tu la el; dar se scii: când
„î-ți faci cruce, închipuesceți că esci, înaintea lui
„Dumneșu; dacă cineva îți face rău, silește-te
„ai da „bună-ziua“ mai curînd ca alți trecători;
„dacă tu nu te poți însu-ți stăpâni, apoi cine se
„te stăpînescă? dar când ajungi la reu „se-ți fie
„de bine“ ér când ajungi la bine taci molcom și
„di c'a fost să fie“ — așa i-mi dîse tata, așa vam
spus și-eu dragii mei, și când ar împlini omenii golul acesta, ce ne stă înainte, sgăit, prăpăstios, periculos pentru noi, ca o dihanie d'alea cari numai în tartar se află, — altminteri ar merge tréba, — dar auziți me rog, trezii cocoși cu creștele degerate, bat din aripi, și ne vestesc, că mîază-nópte e cât pe ci, povestea, știu pe dinafară, s'alege la care ve va plăcea dar las că nici mie nu-mi plăcea tóte când eram eu ca voi, însă mi-au plăcut ele odată, numai că era mîazărea-n capră, dragii moșului. I. Rodina

De ale partidului național.

În săptămîna trecută vîdurm pe aici membri esteri de ai comitetului central.

Ce ispravă vor fi făcut? nu se scie, pentru-că organul lor patentat — „Tribuna“ nici notiță n'a luat de ei, numai în rubrica „Sosiți în Sibiiu“ din care pot afla cei curioși, că la care otel? cine a descălecat?

Și dl Coroian din Cluș a participat la ședință. Verosimil va fi raportat despre noua achizițiune, ce o a făcut pentru comitetul central în persoana lui Moldován Gergely.

Negreșit li-se va fi prezentat și rezoluția, cu care li-s-au înapoiat nealterat plicul cu „memorandumul către Corónă“, dar acela va fi de cuprins, care în interesul demonstrațiilor este de dorit să rămână încă „sub obroc“, căci la din contră ar fi dispus comitetul să se dea publicității, carea cu tot dreptul poate pretinde să o cunoască ca să afle din ea, cu ce se recompensează poporul român pentru nenumeratele persecuțiuni, de care are parte dela înscenarea demonstrațiunii din Viena încóce?

Dar marele areopag național, din tronul său „alcătuit“ din „valorósele“ adrese de aderență, ce și le a procurat garnisite cu escomunicarea noastră, cu un suveran dispreț trece preste această justă pretensiune a publicului român până la timpuri mai îndepărtate, când bietii omeni îmbătați cu apă rece, nu-și vor mai aduce aminte de marile promisiuni ce li-se făceau, când îi capacitau agenții pentru pelerinajul la Viena.

În loc de această însă vine „Tribuna“ Nr. 173 din 1/13 August și publică așa numitul „Memorandum din Blaș“ cu data din 3 Iuliu 1872.

Acesta este memorandumul, de carele fericitul metropolit Dr. Ioan Vancea a făcut amintire în răspunsul, ce l'a dat colaboratorului dela „Budapesti Hirlep“ publicat și de noi în Nrul 69 dela 4/16 Iuliu, a. c. a „Telegrafului Român“.

Memorandumul este subscris de Ioan Vancea arhiepiscop ca președinte al conferenței, G. Barițiu ca secretar referent, Ilie Macelariu și Dr. Ioan Rațiu. va se dică de toți patru membrii, cari au participat la conferința convocată la dorința ministrului președinte de atunci Melchior Lónyay.

Atât memorandumul cât și ante actele lui s'au publicat ca documente istorice în „Transilvania“ din 1875 Nr. 4 și 5.

Pe baza acelor constatăm o neesacitate, ce o a pus corespondentul lui „Bud. Hirle“. în gura repozatului metropolit, când afirmă, că ar fi dis: că și vicariul arhiepiscop de atunci Nicolau Popea, ca plenipotențiatul metropolitului Șaguna ar fi participat la conferința ultimă ținută în Blaș, precum că ar fi participat și dl Iacob Bologa, pentru că în protocolul ședinței ultime din 3 Iuliu 1872 se dică: „Tot cu această ocaziune se descopere părerea de reu, că reverența sa dl archimandrit Nicolau Popea nici până astăzi n'a venit; prin urmare nici nu a participat la lucrările acestei conferențe.“

„Întru asemenea se ia spre știință cu părere de rău, că nici dl consilier Iacob Bologa nu a putut lua parte la conferința de față.“ (Va urma).

Reuniunea femeilor române din Mediaș și giur.

În cele următoare lăsăm să urmeze:

Cuvîntul presidial

ținut de d-na Maria Roman la deschiderea adunării generale a reuniunii femeilor române din Mediaș și giur, în 2 Iunie 1892, din care se ilustră pe deplin activitatea și dezvoltarea acestei reuniuni dela începutul existenței sale până azi.

Onorată adunare generală!

Acăsta adunare generală, după-cum arată analele reuniunii noastre, e a patru-spre-decea, decând s'a emancipat la reuniune de sine stătătoare cu statute proprii acăsta reuniune.

Salut cu totă cordialitatea pe acei binevoitori ai reuniunii, cari s'au prezentat azi la a 14-a adunare generală pentru a-și da obolul material și intelectual întru ajungerea scopului reuniunii, care este: întemeierea de școle de învățămînt și lucru precum și ajutoare materiale pentru fete române serece din Mediaș și giur.

Puțini sunt azi aici dintre acei cari cunosc istoria reuniunii acesteia, de aceea cred, că fac un plăcut serviciu, dacă ve aștern un mic estras din acea istorie.

On. adunare generală!

Cu ce însuflețire și entusiasm a fost îmbrățișată ideea de a înființa această reuniune în anul 1868 se vede lămurit din lista subscrisă atunci de 117 persoane și anume: de d-nele Ana Chendi, Maria

Moldovan Bucșă, Maria Bozoșan, Iudita Rusan, Maria Marian Botorca, Rafira Tilea, Amalia Helerea, Maria Rusan, Elena Neagoi, Elena Doja și Ioana Dorca ca membre fondatoare cu tacsă de 20 fl pentru totdeauna, ér celelalte 106 ca membre ordinare cu tacsă anuală de 1 fl.

Reuniunea sub presiul d-nei Ana Chendi materialmente s'a dezvoltat și a crescut ca filie la reuniunea materă a femeilor române din Brașov până la 19 Iuliu 1870 în mod foarte îmbucurătoriu, pentru-că îi vedem starea de 220 fl. în 1 Decembrie 1868, de 498 fl. 11 cr. în 1 Martiu 1869 și de 800 fl. în 19 Iuliu 1870.

La propunerea dlui Alesandru Neagoi, reuniunea în 19 Iuliu 1870 s'a declarat de sine stătătoare, ér presiul în 30 Maiu 1871 prezintă statutele reuniunii întărite de înaltul guvern de interne prin decretul seu ddto Pesta, 15 Decembrie, 1870 Nr. 8789. Aici amintesc numele dlui avocat Ioan Poppa, care numai că a compus aceste statute, ci a fost până la a. 1873 un factor principal al reuniunii.

Adunarea generală din 13 Octobrie 1872 a ales de președintă pe d-na Elena Neagoi, cea din 15 Maiu 1876 a doua oră pe d-na Susana Câmpean, cea din Iuliu 1882 pe d-na Alecsandrina Gerasim, ér cea din 1 Februaru 1883 pe actuala președintă.

După aksioma: „Tot începutul e greu“, au de curs greu afacerile reuniunii dela a. 1872, atât de greu, încât adunarea generală din 20 Maiu 1880 s'a aflat necesită a hotări, ca să se depună la vre-un institut de păstrare ceea ce se va mai pute încassa dela debitori, la cari era elocată averea reuniunii. Pe baza acestei hotăriri s'au pus unii, cari s'au interesat mai de aproape de prosperarea reuniunii, pe lucru fără temere de ura personală care a trebuit să urmeze din partea debitorilor neglijenți; s'au pus pe lucru, fără de îngrijire la poziția socială proprie.

Acăsta raportază și comisiunea financiară alasă ad hoc pentru censurarea acestui raport, constată în ședința comitetului din 21 Martiu, 1883 că starea materială a reuniunii face 2845 fl. 56 cr.

La adunarea generală din 15 Maiu 1876 cassiera prezintă starea materială cu 1936 fl. 78 cr. și cere demisiunea din motiv că nu posedă nici un regulament la manipularea banilor, — dimisiunea nu i s'a dat ci lăudătoriu despre ostenelele sale.

Anii dela 1872 până aproape la 1880 au fost vitregi pentru reuniune. Bine, că au crescut acei 800 fl. din 19 Iuliu 1870 până la 1880 la suma de circa 2500 fl., dară acăsta sumă a fost în mare parte numai pe hârtie mancă, fără formă legală și elocată în locuri dubioase, așa încât se poate afirma, că mai mult de 1500 fl. nu au fost siguri.

Începînd cu anul 1880 s'au adus reforme radicale și salutare, atunci deja s'a hotărît mactumul sumei de împrumut și cine — adeca bărbații de consiliu — se-l încuviințeze.

În 1 Februaru 1883 deschide presiul un protocol de esibite, cassiera un jurnal de cassă, atunci un indice pentru agendele și afacerile presidiale, atunci s'a format un archiv în care azi se poate afla ori și care document, atunci s'a deschis un indice pentru cassă și un jurnal de cassă uniform cu jurnalul de controlă.

E drept, că toate acestea au costat și costază muncă silnică, acei însă, cari pórta acăsta muncă vîdînd recunoscut rodul muncii lor, află remunerațiune spiritală imbelșugată și promit a continua munca cu plăcere.

On. adunare generală!

După multe fatigii și neplăceri îndurate dela unii debitori, după o muncă încordată s'a prezentat în adunarea generală din 9 Septembrie 1886 un raport censurat de comisiunea compusă din d-nii notari cercuali Nicolau Hulea, Simion Ianculescu și Nicolau Lichirie.

Amăsurat acestui raport averea reuniunii a fost stabilită atunci cu 3458 fl. 74 cr. și acest raport s'a publicat în Nrul 86 al „Telegrafului Român“ și în Nrul 193 al „Gazetei Transilvaniei“ din 1886.

Baza de administrațiune regulată și de evidenție, și cu deosebire baza pentru lucrarea solidară a bărbaților de consiliu s'a pus la a. 1885, de atunci încóce acăsta basă nu s'a lăsat din ochi, acest teren nu s'a părăsit, aflându-se de apt spre înaintare.

În 2 Iunie 1889 s'a amplificat corespunzătoriu modul de mîncare pentru bărbații de consiliu.

Adunarea generală din 11 Iuliu 1888 constată starea cassei cu 3693 fl. 27 cr., cea din 2 Iunie 1889 cu 4041 fl. 69 cr., cea din 2 Iunie 1891 cu 4514 fl. 66 cr., ér comitetul din 21 Aprile a. c. cu 4869 fl. 83 cr.

Dela anul 1889 până azi comitetul s'a întrunit în 5 ședințe ordinare și s'a îngijit cu deosebire de inventarea averii în mai multe esemplare, cari s'au împărțit între bărbații, cari au dovedit viu interes pentru reuniune.

De mare însemnătate pentru reuniunea acésta este hotărârea adusă din partea supremului tribunal financiar reg. sub Nr. 1. 2568 din 1889, că prin acésta înaltă hotărâre s'a recunoscut scopul reuniunii de scop „filantropic” și așa pe baza p. 6 §. 2, art. XXII ex 1875 s'a eliberat reuniunea dela solvirea dărei de camătă și a echivalentului și totodată dela solvirea sumei de 149 fl. 01 cr. impusă prin decisiunea Nr. 14363/1888 a inspectoratului reg.

On. adunare generală!

Ve asigură, că suma de 4869 fl. 83 cr. e elocată la institutul de credit și de economii „Albina” în o mică parte, ér în partea cea mai mare — în sume nu mai mari de câte 50 fl. — la privați și aci pe lângă cel puțin doi caventi și cu prisosință prelângă asigurare hipotecară, și ve asigură, că din 170 de debitori numai doi sunt improcesuați și și acești pentru sume sub 20 fl.

Asigurându-ve despre acestea puteți vedea, că țenta (10,000 fl. adevă de mii fl. v. a.), de a vedea scopul reuniunii realizat, nu mai este departe.

Ați vădut din cele enarate, că pe ce cărări spinose și anevoioase a ajuns starea materială de 220 fl. din anul 1868 la considerabila sumă de 4869 fl. 83 cr. de aci. De aici înainte avem trebuință singur numai de bunăvoință și atragere către reuniunea noastră.

Vă rog deci aruncați-ve privirile la fetițele române din Mediaș și giur, votați aci așa ca fetițele noastre preste scurt timp să binecuvinte votul, care-l dați în favorul lor. Alegeți bărbați de consiliu, comitet, cassieră, președintă, cari laolaltă cu puteri unite, în colegialitate și iubire să lucre pentru prosperarea reuniunii.

Cu acestea declar ședința de deschisă și vă salut cu: „bine a-ți venit!”

Raportul camerei comerciale din Brașov.

Partea generală a interesantului raport al camerei comerciale din Brașov e de următorul cuprins:

Anul expirat formeză o perioadă foarte însemnată în privința relațiilor economice. Anume în decursul lui politica comercială a statelor din centrul Europei s'a îndreptat de nou în mod decisiv spre sistemul tractatelor comerciale și a adus cu sine încheierea unor convențiuni comerciale de mare importanță, cari au intrat în aplicare cu 1 Februarie 1892. Aceste convențiuni s'au încheiat pe 12 ani și astfel asigură stabilitatea regulării relațiilor comerciale externe, de care a fost lipsit atât de mult și adeseori în mod dureros un cerc economic format din 130 milioane de oameni.

Pentru economia națională a patriei noastre este de importanță mare mai cu seamă asigurarea pieței germane pentru desfacerea produselor agricole și a vitelor, deoarece prin acésta se deschid agri-culturi ungare prospectate favorabile, de cari simțim mare lipsă, și prin urmare și capacitatea de consumațiune e straturilor celor mai estinse ale populațiunii se va mări. Și acésta este de cea mai mare însemnătate pentru industrie și comerț, în urma solidarității intereselor economice.

Pentru circumscripția camerei noastre tractatele comerciale din cestiune au în genere mai mult numai o importanță mijlocie, care cu toate acestea nu trebuie disconsiderată. În urma relațiilor actuale de comunicațiune validitatea mai avantajoasă a produselor agricole în părțile vestice ale țării trebuie să influențeze în mod favorabil asupra stărei lucrurilor din celelalte părți, chiar abstrăgând dela împrejurarea, că pôte acestea nu pot lua direct parte nemijlocită la atacurile de export, ceea ce pentru unele articole este mai pre sus de ori ce îndoiială. Altă întrebare este însă, că ore tractatele comerciale nu vor influența în altă direcțiune nemijlocit și anume în mod perturbător asupra relațiilor economice ale acestor ținuturi, adevă prin ușurarea importului de articole industriale din Germania, Belgia, Italia și Elveția? În faptă și în cercurile industriale ale districtului camerei noastre după publicarea tratatelor comerciale s'a exprimat aici și „coala temeră”, că prin ușurarea importului mai cu seamă de articole industriale germane, starea industriei va deveni cu mult mai rea. Dacă luăm în considerare faptul, că cele mai multe pozițiuni ale tractatelor se referă la stipularea tacselor vamale de prezent generale, sau apoi acordate deja până aci în tractate comerciale și că micșorarea tacselor s'a făcut între nisce limite foarte mici, dacă ne cugetăm mai departe, că industria ungară și cu ea cea din sudul Transilvaniei încă de mult sunt supuse unei concurențe aprige cu industria austriacă și prin urmare și-a arătat capabilitatea de existență prin susținerea ei, nu putem admite ca basată bănuiala, că în urma tractatelor comerciale industria noastră va ajunge într-o situațiune critică. Tasele vamale pentru articole industriale sunt încă destul de mari, așa încât și efectul mediat al importului german mai mare nu pôte fi însemnat asupra relațiilor noastre. Într'atâtă însă totuși va influența, întru cât industria austriacă, în urma concurenței germane, ce se va stabili acolo, va căuta cu mai mare aplomb ca până aci să se valideze pe piețele ungare. Aci într'adevăr trebuie să fim cu ochii deschiși și se pășim în arenă cu puteri unite și încordate.

Stând astfel lucrurile punctul de mănecare cel mai justificat pentru noi este să nu esagerăm în defectele ei situațiunea schimbată din punctul de vedere al posibilității mărite pentru exportul de articole de agricultură și economie de vite și pe de altă parte să nu ne lăsăm a fi intimidăți prin concurența germană în articole industriale. Cu toate acestea putem spera, că bilanțul relațiilor noastre economice nu va fi în defavorul nostru sub regimul tractatelor comerciale.

Deja dela prima aparițiune a ordinei nouă de lucruri în constelațiunea politice economice a Europei de mijloc

trebuie să se deschidă prospectul, că statele balcanice nu se vor putea sustrage de sub presiunea situațiunii celei nouă și mai curând sau mai târziu vor arăta mai mare aplicare față de sistemul tractatelor comerciale. Să înțelege, că acésta se referă în prima linie la România, care după cum scim aci perhorecșcă tractatele comerciale și întocmai ca și Franța, pe care și-a luat-o adeseori de idee, privește politica de a avea absolut mână liberă ca panaceă, remediu universal, pentru consolidarea relațiilor sale economice și este de părere, că află în ea mijlocul magic pentru erearea unei industrii naționale.

În tot cazul, abstracțiune făcând dela celelalte, tratarea diferențială la importul de produse agricole în Germania va trebui să silască și politica comercială române să se alăture la noua stare a lucrurilor, precum pe de altă parte situațiunea s'a îmbunătățit într'atât, întru cât interesele agrare ale Ungariei și ale Austriei au aflat o satisfacțiune deplină prin tractate și de aceea din acésta parte se accentuează mai puțin opozițiunea față de încheierea unui tractat comercial cu România, care se înțelege, că fără concesiuni pe terenul agricol aste cu tot imposibil de închipuit.

Din nenorocire situațiunea actuală contrădice acésta presupunere, în ce privește punctul prim. România nu voiesce deocamdată să scie nimic de un tractat comercial preste tot, ci voiesce prin tarifele sale autonome aplicate din 1891 ba putem dice reformate în pejus, să stabilizească un fel de autarehie economică, tendință, care se înțelege că este promovată în mod însemnat prin pozițiunea ei geografică fericită.

(Va urma.)

Dela Asociațiunea transilvană.

Festivitățile, ce se vor arangia la Sibiiu cu ocaziunea adunarea generale a Asociațiunii transilvane pentru cultura și literatura poporului român, conchiemată pe 15/27 și 16/28 August a. c. promit a fi foarte interesante. Comitetului arangiator i-a succes a angagia corul de plugari din Chiseteu (constător din 26 bărbați, 10 femei și 4 băieți) care va concerta în sara din 15/27 August în Sibiiu Pentru popularizarea ideii de a înființa și în Transilvania coruri de plugari, de cari în Banat există deja preste 30, se va arangia în 16/28 sau 17/29 August un concert și într'una dintre comunele mai mari românesce de lângă Sibiiu.

Cu acésta ocaziune atragem din nou atențiunea publicului la lipsa de hoteluri în Sibiiu, și la necesitatea de a se insinua de timpuriu atât pentru quartire, cât și pentru banchet, deoarece pregătirile se vor putea face numai corespunzător numărului participanților insinuați.

Insinuările pentru quartire și banchet au să se facă cel mult până la 12/24 August la adresa d-lui Dr. Corneliu Diaconovich în Sibiiu, (Nagy-Szeben).

Varietăți.

* (Ziua de 6/18 August.) Din incidentul zilei de 6/18 August, ziua născerii prea gloriosului nostru monarch, s'a săvârșit serviciu divin în toate bisericile din metropolia noastră.

În biserica din Sibiiu cetate s'a celebrat oficiul divin prin Preacuvioșia Sa domnul Dr. Ilarion Pușcariu, archimandrit și vicariu arhiepiscopesc, asistat de Preacuvioșia Sa domnul Nicanor Frateșiu, protosinel, asesor consistorial și de P. O. D. D.: Ioan Papiu, protopresbiter asesor consist; Moise Lazar, protopresb. ases. consist; Mateiu Voileanu, presbit. ases. consist; Dr. Remus Rosca, proto-diacon, secretariu consistorial.

În onorea acestei zile Escelenția Sa I. P. S. D. arhiepiscop și metropolit Miron Romanul a dat un prânz mai mult familiar.

Parada militară făcută din incidentul acestei zile a reușit strălucit. Ea s'a început în presera zilei prin musica militară a regim. 31 și 82, care a cutrierat mai multe strade ale Sibiiului, de asemenea au cutrierat aceste capele militare și în dorile zilei mai multe strade. Pe câmpul de exerciții, s'au dat salve de tunuri. După șapte ore dimineața s'a concentrat întreaga miliție din Sibiiu și jur pe locul de exerciții, unde după săvârșirea missei trupele conduse de Escel. Sa dl general Pach au fost luate în revistă de către Escel. Sa dl comandante al corpului Szveteney.

După săvârșirea revistei cadetii absolvenți, cari vor fi împărțiți la trupe au depus jurământul solemn. Cu acésta ocaziune dl maior Pfeiffer a ținut o vorbire insufletitoare și demnă. În lista absolvenților am audiat rostindu-se și mai multe nume românesce.

* (Sciri scolare) Direcțiunea supremă face cunoscut, că conform §. 5 al statutului de maturitate, pentru repetiția, întregirea s'au îmbunătățirea esamenului de maturitate s'a pus termen în anul acesta la gimn. sup. reg. din Sibiiu, pe 7 Septembrie st. n.

* (Un tratat între Anglia și România.) Cetim în „Timpul” de Duminecă: Astăzi s'a semnat de dl Lascar Catargiu, președintele consiliului de ministrii, ministru secretar de stat ad-interim la departamentul afacerilor străine și dl A. G. Vansittar însărcinatul de afaceri al Marei-Britanii, un tractat prin care supușii, navele și mărfurile (produse ale

solului și ale industriei) ambelor state, se vor bucura de tratamentul națiunii celei mai favorizate. Acest tratat cuprinde 6 articole, este fără termen, însă expiră peste un an după denunțarea, ce va face una din părțile contractante.

* (Copii de scôlă.) Atragem atențiunea părinților și a tutorilor la ofertul din inseratul publicat în diariul nostru de aci.

Bibliografie.

În tipografia archidieceșană a apărut: „Cel mai mare bine din lume” de Henry Drummond I. Cor. cap 13 v. 1—13; traducere din limba germană de Dionisiu Făgărășianu, profesor. Preț 20 cr.

Din cârticica acésta în Anglia în timp scurt de 8 luni s'au vândut 180.000 de exemplare. Tradusă în limba germană, în 4 luni au trecut preste 50.000 de exemplare.

Modul, în care autorul tracteză materia, de bună seamă va pătrunde și la inimile românilor.

Intențiunea traducătorului cât și a noastră e, ca să dăm în mâna cărturarilor nostri o carte, care tocmai în zilele acestea cu multe bôle sociale e adevărată hrană sufletescă.

Venitul e destinat pentru fondul de pensii al archidieceșei.

Spriginirea ei o recomandăm cu deosebire preoțimei noastre.

Cătră on. public român!

Am deschis de vre o câți-va ani aici în Brașov o scôlă privată de lucru de mână și de menagiu pentru fete, însoțită tot-de odată și de instrucțiune teoretică în studiu.

În acest timp m'am ocupat mult cu ideea unei adevărate instrucțiuni reclamată de chemarea secului nostru femeiesc de astăzi. Și astfel am ajuns acum a pune cursul condus de mine pe o basă, care se corespundă chemării femeii.

Principiul, de care sum condusă, mi este: să mijlocesc fetițelor, cari au absolvat vre-o scôlă de învățământ, o pregătire cu deosebire practică, și pentru sistemisarea și complectarea cunoștințelor de lipsă unei femei, și o pregătire teoretică, pentru ca înzestrate cu acésta pregătire să fie bine orientate în toate direcțiunile chemării lor.

Amăsurat acestui principiu mi-am dat silința, cu împreună sfătuire și conlucrare a omenilor competenți de scôlă, ca să compun pentru cursul condus de mine o programă, prin care să se împartășcă toate acele învățături, cari au să se califice pe femeie pentru datorințele și lucrările de căpetenie, ce fiecare femeie le întâlnește în viață.

În acest internat se vor preda: tot felul de lucru de mână femeiesc ca: torsul, țesutul la răboiu simplu și mecanic, văpsitul tortutui, cusutul croitului, brodatul (chindisitul), împletitul; mai departe din economia casei: gătitul bucatelor, spălatul și călcatul; și apoi pentru completarea și sistemisarea cunoștințelor teoretice: religia, pedagogia și higiena, legumăritul și grădinăritul, principii de comptabilitate, aritmetică, istoria și geografia; limbele: germană, magiară și română, predate de profesori dela gimnasiul român de aici.

Toate aceste se vor preda în trei cursuri de câte un an.

În acest curs se vor primi eleve, cari au trecut de 12 ani și au absolvat vre-o scôlă, pe lângă o tacsă de 14 fl. la lună, pentru care va căpăta instrucție și vipt bun, și quartir în internat. Având în vedere, că instrucțiunea ce se dă în acest internat cu începutul anului școlar 1892/3 este pe o basă cât se pôte de largă, m'am vădut necesită a ridica tacsă.

Elevele externe, cari voiesc a avea menagiul la mine, vor solvi pentru menagiu și instrucțiune pe lună 10 fl. érá fără de menagiu 4 fl.

Voiu mai primi în acest internat pentru îngrijire, locuință și vipt, pe lângă tacsă de 12 fl. la lună, și fetițe, cari voiesc să-și urmeze studiile la vre-o scôlă aici în Brașov.

Cursul se va începe cu 1 Septembrie a. c. v.

Aduc acésta la cunoștința acelor părinți, cari se interesează de acest fel de creștere a ficelor lor. Brașov, în 29 Iuliu, 1892.

Cu totă stima

Maria Belu,
Strada Hirscher Nr. 19.

Loterie.

Mercuri, în 17 August, 1892.

Brünn: 45 15 7 61 4

Nr. 363.

(141) 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor de învățătoriu la școlile din comunele mai jos însemnate se descrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

1. Poiana, trei posturi de învățători, cu salariu de câte 300 fl., solvinți prin epitropia parochială în rate lunare anticipative.
2. Mercurea, un post de învățătoriu cu salariu de 250 fl.
3. Păuca, un post de învățător cu salariu de 150 fl.
4. Tău, un post de învățător cu salariu de 200 fl., cuartir natural în edificiul școlii.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi, să-și trimită concurențele, instruite conform legilor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiterial în termenul deschis, în Mercurea.

Dela concurenți să cere, ca pe lângă calificarea formală să fie cântăreți, fiind alesul obligat a conduce cântările corale. De asemenea va fi alesul dator a ține în fie care Duminecă și sâmbătă o strună în biserică. Spre scopul acesta concurenții să se prezinte în vre-o Duminecă sau sâmbătă în biserică, înainte de alegere.

Mercurea, 21 Iuliu, 1892.

Oficiul protopresbiterial gr. orient. al Mercurei, înconștelegere cu respectul comitet parochial.

În absența P. protopresbiter
Vasilie Necșa,
paroch.

Nr. 240.

(142) 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școlile gr. or. române din comunele mai jos însemnate, se descrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare:

1. Briznic, cu salariu de 200 fl., solvinți în 4 rate trei lunare anticipative, cuartir liber, 0° cubici de lemne.

2. Lăpușul de jos-Ohaba, cu salariu de 208 fl., și adică: a) în bani 94 fl.; b) 95 măsuri cucuruz în bômbe à 1 fl. 20 cr.—114 fl., cuartir liber și 16° lemne.

3. Lapusnic, cu salariu de 150 fl., solvinți în 4 rate treilunare anticipative, cuartir liber și 25 cară de lemne.

4. Panc-Seliste, cu salariu de 200 fl., solvinți în 4 rate treilunare anticipative, cuartir liber și 8° lemne.

5. Secămaș, cu salariu de 153 fl., și adică: a) în bani 70 fl.; b) 50 măsuri cucuruz = 60 fl.; c) 4 măsuri fasole = 8 fl.; d) folosirea a două grădini cu venit de 15 fl., cuartir liber și 8° lemne.

6. Stăncești-Ohabă, cu salariu de 130 fl., și adică: a) în bani 120 fl.; b) folosirea a două grădini = 10 fl., cuartir liber și 8° lemne.

7. Roscani-Mihăești cu salariu de 315 fl. și adică: a) în bani 300 fl.; b) folosirea grădinei de lângă școală = 15 fl., cuartir liber și 15° lemne, din care a se încălzi și școla.

8. Dobra, un post de învățător la școla capitală, cu salariu de 400 fl., solvinți în rate lunare decursive.

Reflecții la posturile de sub punctele 7 și 8 cari vor documenta cunoștința de muzică vocală și instrumentală vor fi preferiți.

Doritorii de a ocupa una din aceste stațiuni au a-și așterne suplicile lor instruite conform legilor în vigoare la subsemnatul oficiu până la termenul sus indicat.

Dobra, la 15 Iuliu, 1892.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al tractului Dobrei în conștelegere cu respectul oficii parochiali și cel protopresbiterial.

In absența protopresbiterului tractual P. O. D. Romul de Crainic
Ioan Serbu,
paroch.

Nr. 278

[143] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci cu începutul anului școlar 1892/93 la școlile din comunele bisericesti mai jos însemnate în protopresbiteratul Cămpenilor se descrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

1. Albac, cu 300 fl., în rate lunare din alodiu, cuartir și încălzit.
2. Certegea, cu 100 fl., din repartitie, cuartir și încălzit.
3. Lăpuș, cu 200 fl., din repartitie, cuartir și încălzit.
4. Lăzesci, cu 150 fl., din repartitie, cuartir și încălzit.
5. Neagra de jos, cu 200 fl., din repartitie, cuartir și încălzit.
6. Peleş, cu 150 fl., din repartitie și încălzit.
7. Poiana, cu 150 fl., din repartitie, cuartir și încălzit.
8. Ponor, cu 200 fl., din fondul școlar și repartitie, cuartir și încălzit.
9. Sohodol, cu 150 fl., din repartitie, cuartir și încălzit.
10. Valea-verde, cu 100 fl., din repartitie și din cassa bisericești și încălzit.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi să-și trimită cererile lor concursuale cu documentele cerute de legile școlare din vigoare la subsemnatul oficiu până la termenul pus.

Concurenții la postul prim să se prezenteze înainte de alegere în comuna bisericescă pentru a arăta cunoștințele lor în cântările și tipicul bisericești năstre, și cel ales va fi datoriu a purta serviciul de cantor în biserică la sâmbătă.

Oficiul protopresbiterial gr. orient. al Cămpenilor.

Cămpeni (Topánfalva), 22 Iuliu, 1892.

Romul Furdul,
protopresb.

ad Nr. pp. 486.

(144) 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de paroch în parochia de clasa a III-a Feneșel cu prediul Cerc, devenit vacant prin abdicarea fostului paroch, se descrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post, dau un venit sigur anual de 400 fl.

Doritorii de a ocupa la acest post, au a-și așterne suplicile de concurs, instruite în sensul Statutului organic și a Regulamentului pentru parochii, subsemnatului oficiu protopresbiterial până la termenul prefapt; dela care și pot lua informațiune, despre starea parochiei și a veniturilor ei. Oficiul protopresbiterial rom. gr. or. al Clușului în conștelegere cu comitetul parochial.

Cluș, 10 Iuliu, 1892.

Tuliu Roșescu,
protopresbiter.

Nr. 467.

(145) 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci din comunele mai jos însemnate, protopresbiteratul Sebeșului, se descrie concurs cu termen până la 31 August a. c.

1. Șugag, postul învățătoresc în clasa a II-a împreună cu salariu anual de 300 fl., din alodiul comunal, cuartir în edificiul școlii, 3 stângini lemne de foc și folosința grădinei școlare jumătate.

2. Pianul de sus, un post învățătoresc cu salariu anual de 300 fl., care se plătesce în rate lunare anticipative, cuartir liber și 2 stângini de lemne de foc.

Dela concurenții la posturile acestea se pretinde să fie cântăreți și vor fi îndatorati a cânta în Dumineci și sâmbători cu copii în biserică cântările liturgice; ér în special, învățătorul din Șugag va fi îndatorat a ajuta

epitropiei parochiale în lucrările scripturistice.

3. Răhău, trei posturi de învățătoresci, împreunate cu următoarele emolumente:

- a) pentru învățătorul clasei I, salariu anual de 150 fl., din cassa bisericești, cuartir și lemne de foc;
- b) pentru învățătorul clasei II, salariu anual de 180 fl., din cassa comunală și

c) pentru învățătorul clasei III, salariu anual 200 fl., din cassa bisericești și folosința grădinei școlare. Cei aleși vor fi îndatorati a ține în Duminece și sâmbători strana în biserică.

Doritorii de a ocupa vre-unul din posturile mai sus înșirate, au a-și așterne cererile, instruite conform normelor din vigoare, subsemnatului oficiu protopresbiterial, până la termenul sus indicat.

Sebeș, 23 Iuliu, 1892.

Oficiul protopresbiterial în conștelegere cu comitetele parochiale respective.

Ioan Tipeiu,
protopop.

[129]

3—3

Concurs repetit.

Pentru întregirea a 2 posturi de învățătoriu la școla confesională gr. or. din Porcești se descrie concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român” din Sibiu.

Emolumentele împreunate cu aceste 2 posturi de învățătoriu sunt:

1. Pentru primul post salariu anual de 300 fl. adică trei sute fireni v. a.
2. Pentru al doilea post salariu anual de 200 fl., adică două sute fireni v. a.

Salarele se solvesc în rate lunare anticipative.

Întâiul învățătoriu cu salariu de 300 fl., este dator a ține și strana Dumineca și sâmbătoarea.

Doritorii de a ocupa aceste posturi au de a subșterne petițiunile lor conform legii și instruite cu documentele prescise în statutul organic la oficiul protopresbiterial gr. or. din Avrig (Felek, Szebenmegye).

Tot odată sunt poștiți doritorii a se prezenta în vre-o Duminecă sau sâmbătoare în biserică gr. or. din Porcești spre a-și arăta dexteritatea în cântările bisericești.

Porcești, în 26 Iuliu, 1892.

Comitetul parochial.

[131]

3—3

CONCURS.

La școlile centrale gr. or. române din Brașov sunt a se ocupa următoarele posturi:

1. Un post de profesor la școla reală și comercială calificat conform art. leg. XXX din 1883 pentru limba franceză și magiară, sau franceză și germană, sau franceză și română.

2. Un post de profesor de desen liber, calificat pentru această specialitate, sau cu pregătirea necesară spre a-și pute câștiga calificarea pentru desenul liber și geometria desemnativă.

Acest profesor va fi ocupat 12 ore pe săptămână cu desenul liber și va primi pentru acesta salariul anual de 600 fl. v. a., ér pentru orele de geometrie desemnativă, care eventual le va provede, va primi remunerațiune anuală à 40 fl. de órá.

Pentru ocuparea acestor posturi se descrie concurs cu termen până la 15 August 1892 st. v.

Concurenții vor adresa subștrisei Eforii școlare petițiunile lor instruite cu documentele:

- a) că sunt români de religiunea greco-orientală;
- b) că au purtare bună atât în privința moralității, cât și în relațiunile civile;
- c) că sunt de constituțiune firmă și deplin sănătoși;

d) că au calificatiunea prescisa de legea de instrucțiune art. XXX din 1883.

Emolumentele împreunate cu postul 1. sunt:

In timpul serviciului provisoriu prevădut în §. 30 a legii de instrucțiune din 1883 salariul anual de 800 fl., ér începând dela ocuparea definitivă a postului de profesor ordinar, salariul anual de 900 fl., cuincuenale de câte 50 fl., și relut de cuartir 130 fl., cu prospect de înaintare la 170 fl., pe an și drept de pensiune conform statutelor.

3. La școla elementară capitală un post de învățătoriu.

Concurenții la acest post vor documenta:

a) că sunt de naționalitate români și de religiunea gr. or.;

b) că au absolvat cursul pedagogic și posedă testimoniu de calificatiune prescisa de lege, că posedă cunoștințe teoretice și practice din grădinarit, de gimnastică și de desenul liniar;

c) că au purtare morală și politică bună;

d) că sunt de constituțiune sănătoși.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: In anul prim de serviciu salariu normal de 300 fl. și cuartir natural, eventual relut de cuartir, în următorii doi ani salariu 400 fl. éră după doi ani salariu normal de învățătoriu definitiv de 500 fl. anuali și două decenalii de câte 100 fl.

Concurenții la aceste trei posturi vor declara în petițiunile lor, că se vor supune legilor noastre bisericești și școlare, precum și normativelor și dispozițiunilor speciale ale acestor institut, ce sunt în vigoare sau se vor face în decursul timpurilor.

Brașov, 4 Iuliu, 1892.

Eforia școlilor centrale române ort răsăritene din Brașov.

Nr. 385.

(140) 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch de clasa a III-a în parochia Recea-telechiană, protopresbiteratul Făgărașului, se descrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în diarul „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt statorite în ședința comitetului parochial ținută la 24 Iunie 1892, și dau suma de 315 fl.

Concurenții au a-și așterne suplicile instruite conform legilor din vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiterial până la termenul sus indicat. In conștelegere cu comitetul parochial concernent, oficiul protopresbiterial gr. or. al Făgărașului.

Făgăraș, 11 Iuliu, 1892.

Iuliu Dan,
protopresbiter.

Copii de școală

primesce la sine în cost o familie de amplotat din Sibiu, care are o locuință mare, cu șapte odăi, bine întocmită, privire frumoasă, aședată în centrul orașului, în apropiere de toate școlile.

Limba de conversațiune în familie e franceză, germană, magiară și română.

Pe lângă bună și severă priveghiere în familie se dă copiilor totă întreținerea, și la dorință se dă instrucțiune în limbile amintite mai sus, în muzică și ajutoriu în obiectele de școală.

Informațiuni mai de aproape, chiar și la întrebări în scris, mijlocesce administrațiunea fôiei.